Cap. XV. Durvásas doctrinam mysticam tradere pergit. Incipit: अथ प्रवक्ष्यामि विषादहर्षस्वप्नप्रमादेषु यदस्ति तथ्यं ।. In medio corde nymphaeam octofoliam, in eaque vitae principium sentiens inclusum esse (जीवस्तु तन्मध्यगतोऽस्ति हंसो ज्योतिःस्वरूपः). Quod ubi interno impulsu res externas versus agatur (तत्र स्थितोऽसौ जीवात्मा चेष्टां संसारकारिणीं। करोति मन्यते चाहं कर्तेति सततं तु सः), prout in singulis loti foliis requiescat, varios animi affectus effici, etc. Inde a capite XVI. variae Durvásasis in mundo manifestationes enarrantur. Atque aetate aurea in Atris domo apparuit, ibique Chandram et Dattam fratres habuit. Aevo argenteo in Mandara monte vixit (XVI, 21). Tertius Dvápara aevo in terram descendit (XVI, 22–XVII). Denique capite XVIII. Durvásasis nostri res gestae repetuntur, et auctoris epilogus continetur.

Post libri XVIII. subscriptionem haec leguntur: संवत् १६२१ वर्षे अश्विनमासे शुक्लपक्षे नवम्यां तिथौ गुरुदिने लिखितमिदं काव्यं रसिकरमणसंज्ञं व्यासश्रीजयरामतनूजेन रघुनाथेन भारतीश्रीदुर्वासासंतोषणार्थं ॥ Libellus igitur eodem fere tempore (a. 1565) exaratus est, quo videtur scriptus esse. Ceterum folia 97–117. antiquiore, reliqua recentiore manu exarata sunt. (Walker 207^{c}.)

319.

Foll. 192–227. *Viṣvaguṇádarṣas* (speculum virtutum, quae in mundo reperiuntur), liber a *Venkaṭa*, Raghunáthadíkshitae filio, Apyayae nepote, nisi fallor, seculo sexto decimo exeunte scriptus. In prooemio haec disticha leguntur, emendatis emendandis a me exscripta:

कांचीमंडलमंडनस्य मखिनः कर्णाटभूभृद्गुरो-
स्तातार्यस्य दिगंतकांतयशसो यं भागिनेयं विदुः ।
अस्तोकाध्वरकर्तुरप्ययगुरोरस्यैष विद्वन्मणेः
पुत्रः श्रीरघुनाथदीक्षितकविः पूर्णो गुणैरेधते ॥२॥
तत्सुतस्तर्कवेदांततंत्रव्याकृतिचिंतकः ।
व्यक्तं विश्वगुणादर्शं विधत्ते वेंकटाध्वरी ॥३॥

Argumentum hoc: Kṛiṣánu et Viṣvávasu Gandharvae curru per aërem moto varias Indiae regiones, praecipue vero australes, peragrant (विश्वावलोकस्पृहया कदाचिद्विमानमारूह्य समानरूपं । कृशानुविश्वावसुनामधेयं गंधर्वयुग्मं गगने चचार ॥५॥), et de earum terrarum populis, urbibus, templis, dcorum cultu, artibus et literis ita disputant, ut res pleraeque a Kṛiṣánu reprehendantur, a Viṣvávasu vero vindicentur. Liber, et versus et orationem solutam continens, ad cognoscendam Dakshiṇae regionis historiam recentiorem satis utilis crit.

In fine haec leguntur: इति श्रीपंचमलभंजननिवंधनविख्याततातयज्व्यभागिनेयवाजपेयादियाज्याक्रयाचार्यतनूभवश्लेषयमककविरघुनाथाचार्यतनयस्य श्रीनिवासकृपाविदितनयस्य अरशाणिफाले वेंकरार्यकृतिषु विश्वगुणादर्शः संपूर्णः ॥

Libcr a Caveli Venkaṭa Rámasvámin Calcuttae a. 1825 interpretatione Anglica donatus est.

Haec voluminis pars post annum 1820 parum accurate exarata est. (Wilson 237^{b}.)

320.

Lit. Bengal. Charta Ind. Foll. 70. Lat. $15\frac{1}{2}$. Lat. $3\frac{1}{2}$. Linn. 6.

Bhojaprabandhas, quo libro, a *Ballála* composito, Bhojae regis res gestae celebrantur. Incipit: श्रीमतो धाराधीश्वरस्य भोजस्य प्रवन्धो लिख्यते ॥ अस्ति धारा नाम नगरी · तत्र सिन्धुलसंज्ञो राजा आसीत् · तस्य · सावित्री नाम पत्नी · चासीत् · तयोर्वृद्धत्वे · भोजनामा पुत्रो जातः · etc.

Capite priore (foll. 1–10^{a}.) regni adeptio narratur, altero Bhojae erga poetas et viros doctos liberalitas praedicatur. Temporum rationem quum Ballála nullam fere habuerit, nomina ab eo laudata ad definiendam poetarum Indicorum aetatem eatenus adhibenda sunt, ut, codicibus optimis in lectionibus consentientibus, ante seculi sexti decimi finem innotuisse pro certo habere possimus. Atque in codice nostro haec fere poetarum nomina reperiuntur: Karpúra 13^{b}.[1] Kalinga 13^{b}. Kámadeva 55^{a}. Kálidása. Kokila 13^{b}. Kríḍáchandra 21^{b}. Gopáladeva (Kuṇḍinanagarád ágataḥ) 49^{b}. Govinda 11^{b}. Chauhittha paṇḍita 32^{b}. Jayadeva 63^{a}. Taṇḍuladeva Kaṣmírensis 33^{a}. Tárendra (Chandra?) 13^{b}. Dámodara 45^{a}. 52^{a}. Dhanapála 44^{b}. Báṇa. Bhavabhúti (Váráṇasinagarát) 58^{a}. Bháskara (Prabhásatírthanivásin) 50^{a}. Madana 13^{b}. Mayúra 13^{b}. Mallinátha 53^{a}. Maheṣvara 22^{a}. 31^{b}. 65^{b}. Mágha Gurjarensis 66^{b}. Muchukunda Kaṣmírensis 48^{b}. Rájendra 22^{b}. Rámachandra 65^{b}. Rámadeva 13^{b}. Rámeṣvarabhaṭṭa 22^{a}. Lakshmídhara Dráviḍensis 17^{b}. Vararuchi 13^{b}. Vidyávinoda 13^{b}. Vináyaka 13^{b}. Viṣvávasu kápálika 63^{b}. Vishṇukavi 47^{a}. Ṣankara 13^{b}. 14^{a}. Ṣákalya (cx urbe Ekaṣálá sive Ekaṣilá sive Ekaṣílá appellata) 50^{a}. Ṣámbhavadeva 57^{a}. Ṣuka 42^{a}. Sítá 22^{b}. Símanta (MS. सामंत 48^{a}). Subandhu 13^{b}. Somanátha paṇḍita 47^{a}. Harivanṣa 13^{b}. Hariṣarman (codd. alii: Harivarman) 63^{b}. Hárita 58^{a}.

In folio 68^{b}. haec leguntur, quibus vulgaris de Hanúmannáṭakae origine opinio traditur. Textum paulum

[1] Qui in hoc folio enumerantur poetae, ii praestantissimi fuisse dicuntur.